

[Krag.]

kun villet gøre opmærksom paa det, idet jeg selvfølgelig gaar ud fra, at den Traktat, der her sluttes, er Udtryk for Enighed i denne Sag paa alle Punkter.

Ja, med disse Ord kan jeg anbefale det høje Ting at stemme for denne Ikke-Angrebspagt mellem Tyskland og Danmark. Inden jeg slutter, vil jeg dog gerne sige, at jeg gaar ud fra som givet, at denne Pagts Tilvejebringelse ikke faar nogen som helst Indflydelse indadtil paa den Politik til Værn for, til Hævdelse af vor Neutralitet under alle Omstændigheder, som til enhver Tid skønnes fornøden.

Jeg har bemærket, at der ved et Par Lejligheder, ogsaa i den allerseneste Tid, mundtligt og i Pressen har været fremsat Udtalelser, som kunde tyde paa, at man i visse Kredse forventer, at denne Traktats Afslutning skal faa Indflydelse paa trufne Foranstaltninger til Værn for Neutralitet eller paa Foranstaltninger, som det i Fremtiden kan blive ønskeligt at træffe.

Jeg vil gerne sige, at jeg i denne Forbindelse paa ingen Maade ønsker at rejse nogen Debat om disse Problemer, jeg ønsker kun at bemærke, at som vore Neutralitetsforanstaltninger hidtil ikke har haft eller har Brod eller Hædning til nogen Side, saaledes gaar jeg ogsaa ud fra, at dette heller ikke vil blive Tilfældet i Fremtiden.

Jeg anbefaler, som sagt, med disse Ord Traktaten til Vedtagelse her i dette høje Ting.

Ole Bjørn Kraft: Om Maalet for og Indholdet af dansk Udenrigspolitik er alle ledende danske Partier enige. Alle i det danske Folk ønsker kun, at vi skal holde os uden for alle Magtkombinationer og Magtkampe ved en fast og ubrydelig Hævdelse af den ubetingede Neutralitet, en Neutralitet, som vi ønsker gennemført i den mest absolutte Upartiskheds Aand. Det er vort Ønske at leve vort eget Liv, og vi venter og tror, at dette Ønske vil blive respekteret fra alle Sider.

Denne Politik har vi fælles med de øvrige nordiske Stater. Dette Fællesskab har manifesteret sig ved mange Lejligheder og har i stigende Grad givet sig Udtryk i den politiske Virkelighed siden Sanktionspolitikens Sammenbrud. De nordiske Lande drog sammen med de andre mindre Stater, som man kalder de neutrale, alliancefrie Stater, den samme Slutning og de samme Konsekvenser af de Begivenheder, der knyttede sig hertil og til den europæiske politiske Udvikling, som fulgte efter. Gen-

nem en Række Erklæringer tydeliggjorde Norden over for Verden, at det var de nordiske Staters Hensigt at bestemme frit over vore Forpligtelser som Medlemmer af Folkeforbundet, og ved en Række Udtalelser af de nordiske Udenrigsministre og Statsministre tilkendegaves en Neutralitetsvilje og et nordisk Sammenhold paa denne politiske Linie, som de fem Lande stod fælles i Ønsket om.

Det var med den allerstørste Tilfredshed, at vi fra konservativ Side saa og efter Evne støttede denne Udvikling. Det nordiske Skæbnefællesskab er for os en Realitet, og vi har med Taknemmelighed hørt de Udtalelser, som man fremsatte fra anden nordisk Side, først og fremmest af Sveriges Statsminister og Udenrigsminister. Der var i disse Udtalelser ikke alene Vidnesbyrd om en maalbevidst Politik og en Indstilling, som vi ønskede de bedste Vækstbetingelser, men, syntes det os, ogsaa en Hjertets Følelse over for Danmark, som vi med hele det danske Folk i høj Grad maatte værdsætte. Det var derfor ogsaa med mere end Tilfredshed, at vi sluttede os til den Tanke, som den svenske Udenrigsminister, Excel-lencen Sandler, fremsatte om Ønskeligheden af en Koordination af de militære Styrker, gennem hvilken vor bestemte Vilje til Neutralitet skulde manifestere sig.

Man maa ikke glemme, at dette er Baggrunden. Det er Udgangspunktet for den Situation, i hvilken vi befinder os. Hele den Indstilling, som jeg her ganske kort har skitseret, den lange Række af Fælleserklæringer om nordisk Neutralitet, de stærke Udtalelser, som den svenske Udenrigsminister og Statsminister fremsatte om denne Neutralitet og om Fællesskabet — hele den Indstilling, vi selv har haft, og som vort eget Lands Udenrigsminister Gang paa Gang har givet Udtryk for, maatte blive Udgangspunktet for vore Betragtninger og vor Holdning, da Spørgsmaalet om Afslutningen af en Ikke-Angrebstraktat med Tyskland blev rejst ved tysk Initiativ.

Som de øvrige nordiske Folk kunde det danske Folk kun være tilfreds med og i høj Grad værdsætte den Tilkendegivelse fra vor store Nabos Side, som her forelaa. Har vi under denne Sags Behandling end ikke altid været enige med Regeringen, bl. a. fordi vi maatte finde, at Regeringens Stilling syntes i for høj Grad at være forudbestemt, saa maa der ikke deri og har der ikke deri kunnet lægges, at vi ikke i lige saa høj Grad som andre og som Regeringen selv har sat Pris paa, at man fra tysk Side har villet tilkendegive, at Danmark